

SPREMENI SVOJE ŽIVLJENJE. SPREMENI SVOJ SVET.

activated

VOŽNJA S KOLESOM

Kolesariti v tandemu

Drugačna vrsta gotovosti

Bolezen,
ki me je rešila

Globlji namen

Iskanje smisla
v izgubi

BESEDA UREDNIKA POMOČ V STISKI

Eden od izzivov, s katerim se mora soočati vsak nov kristjan je dejstvo, da slediti Jezusu ne pomeni biti imun na življenske težave. Vemo, da je Bog ljubezen,¹ toda kljub temu tudi tisti, ki verjamejo v Njega zbolijo, se poškodujejo, imajo finančne težave, skrbi in strahove ter umirajo, prav kakor vsi ostali ljudje.

Jezus ni olupševal resnico, vendar je ponudil upanje, ko je rekel: "To sem vam povedal, da bi imeli mir v Meni. Na svetu imate stisko, toda bodite pogumni: Jaz sem svet premagal."²

Čeprav Bog ne rešuje vedno vseh problemov namesto nas, se zaveda vsega, kar nam se dogaja in za nas skrbi. Bog nas pozna tako intimno, da so nam celo vsi lasje na glavi prešteti!³ On ve, kaj se dogaja z nami, celo takrat, ko tega ne moremo pojasniti z besedami,⁴ z nami sočustvuje in čuti našo bolečino.⁵ Bog nas ne more obvarovati pred vsemi življenskimi težavami, toda kljub temu lahko najdemo moč in tolažbo v spoznanju, da je Bog z nami in, da nam bo pomagal. "Blagor človeku, ki stanovitno prenaša preizkušnjo, kajti ko bo postal preizkušen, bo prejel venec življenja, ki ga je Bog obljubil njim, kateri Ga ljubijo."⁶

Lepo je vedeti, da Bog stoji ob naši strani in, da iz vsake situacije vedno poskuša izvleči dobro za nas, toda, ko gre vse narobe, ljudje prav tako iščejo podporo drugih ljudi. Povsod okrog nas so osebe s težavami in trpljenjem in čeprav ne bomo mogli rešiti vseh problemov, s katerimi se srečujemo, pa lahko vsak od nas nekemu polepša dan ter mu na nek način olajša breme, ki ga nosi. Kot je rekla Sveta Tereza Avilska⁷: "Kristus nima drugega telesa kakor tvojega telesa, nima drugih rok, kakor tvojih rok."

Samuel Keating
Urednik Activated

Brskajte po naši spletni strani ali kontaktirajte enega od distributerjev spodaj, če hočete uživati inspirativno, motivacijsko in praktično pomoč v naši ponudbi knjig in audiovizualnega gradiva.

www.activated.org

Activated Europe

Bramingham Pk. Business Ctr.
Enterprise Way
Luton, Beds. LU3 4BU, United Kingdom
+44 (0) 845 838 1384
Email: activated@activated.org

Activated Ministries

P.O. Box 462805
Escondido, CA 92046-2805, USA
Toll-free: 1-877-862-3228
Email: info@actmin.org
www.activatedonline.com

UREDNIK Keith Phillips
DEZAJNI Gentian Suçi

www.auroraproduction.com
© 2013 Aurora Production AG. Vse pravice pridržane.

Svetopisemsko besedilo je vzeto iz Slovenskega standardnega prevoda Svetega pisma (SSP). Copyright © 1996, 2003 Društvo Svetopisemska družba Slovenije, z dovoljenjem. Vse pravice pridržane.

A-SL-MG-AB-163-X

1. Poglej 1 Janez 4:8

5. Poglej Psalm 147:3

2. Janez 16:33

6. Jakob 1:12

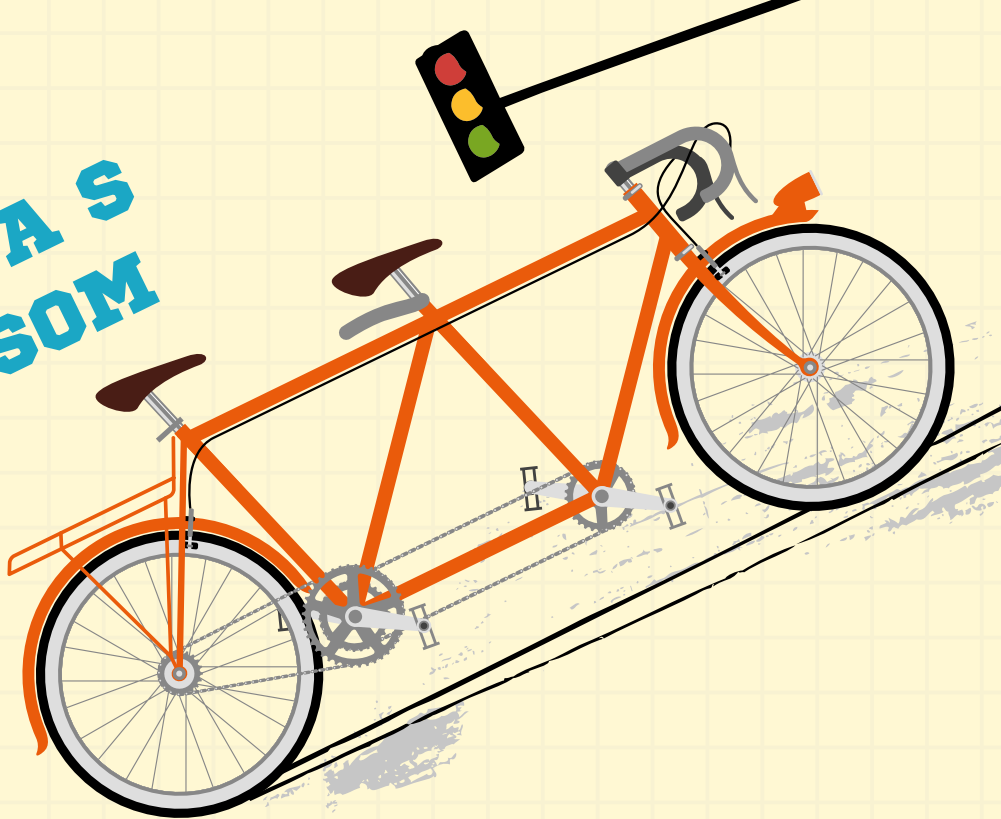
3. Poglej Luka 12:7

7. 1515.-1582.

4. Poglej Rimljanom 8:26

VOŽNJA S KOLESOM

AVTOR NEZNAN

ODKAR SEM SPOZNAL JEZUSA, je življenje postalo kot kolesarjenje, natančneje kolesarjenje v tandemu. Sedel sem spredaj in vozil, medtem ko je bil Jezus na zadnjem sedežu in poganjal pedale.

Ne spomnim se natančno, kdaj se je to zgodilo, vendar je Jezus enkrat predlagal, naj si zamenjava mesta. Od takrat naprej, življenje ni bilo več enako. Z Jezusom spredaj je kolesarjenje postalo zelo razburljivo!

Ko sem jaz vozil, je bila vožnja sigurna in predvidljiva, ker sem poznal pot, toda moram priznati tudi malce dolgočasna. Vedno sem poskušal priti po najhitrejši poti do končnega cilja. Toda, ko je začel voziti Jezus, sva se včasih vozila po stranskih, planinskih poteh, po katerih sva se potem spuščala navzdol z vratolomno hitrostjo. Takrat sem se lahko le krčevito držal za balanco, medtem ko mi je srce bilo kot noro od razburjenja.

Nisem hotel dvomiti njegovih odločitev, toda končno se nisem mogel več zadržati ter sem ga vprašal: "Mar ne misliš, da bi bilo bolje kolesariti počasneje? Malce me je strah." Obrnil se je z nasmehom in se dotaknil moje roke: "Ne skrbi, samo poganjaj pedale."

Včasih, ko sem zaskrbljen, ga vprašam: "Kam greva?" "Presenečenje!" odgovori in se nasmehne. Sčasoma sem se naučil, da mu zaupam. Pozabil sem na svoje dolgočasno življenje in se napotil v pustolovščino.

Srečal sem ljudi, ki so posedovali določene darove, katere sem potreboval – ljubezen, ozdravljenje, sprejemanje, radost. Te darove so mi poklonili, da mi pridejo prav na poti, po kateri sva se napotila z Gospodom. Potem sva nadaljevala z vožnjo. Takrat mi je rekel: "Pokloni te darove drugim." Ubogal sem Ga in začele so se dogajati čudne stvari. Več kot sem daroval,

več sem imel ter sem lahko dajal več drugim ljudem, katere sem srečeval na svoji poti. Kljub temu je bilo naše breme lahko.

Na začetku nisem hotel prepustiti Jezusu nadzor nad svojim življenjem. Enostavno mu nisem zaupal ter sem mislil, da ga bo pokvaril. Vendar, On dobro pozna dobre in slabe strani kolesa ter prav tako pozna vse vrste trikov. On zna zapeljati v oster zavoj kljub hitrosti, skočiti s kolesom čez kamne na poti in "leteti" s kolesom, ko cesta nenadoma izgine pod nama.

Učim se, da ne bi skrbel in, da zavrnem željo, da bi jaz spet vozil. Poskušam se sprostiti in uživati v vožnji, naravi, osvežilni sapici, ki mi boža obraz ter v prijetni družbi moje-ga zvestega prijatelja.

Včasih se še vedno utrudim zaradi dolge in težavne vožnje, toda ko pogledam Jezusa, se nasmehne in mi reče: "Samo poganjaj pedale." ■

PRENAŠANJE TEŽAV

NAPISALA: MARIA FONTAINE

MNOGI KRISTJANI imamo dovolj dobro življenje, čeprav se ne strinjamo vedno s to trditvijo. Mislim, da se nekateri obnašajo kot mučeniki in razmišljajo: *nihče nima tako težkega življenja, kakor ga imam jaz!*

Če ste eden od tistih, ki tako mislijo, bi se morali mogoče ozreti naokrog in videti, kaj vse ljudje trpijo, ne glede na to, če so verniki ali pa ne. Mnogim je resnično dosti težje, kot je nam, kajti mnogi ljudje nimajo niti osnovnih sredstev za življenje.

Čeprav imamo dosti problemov,

1. 2 Timoteju 2:3
2. Jakob 1:12
3. Hebrejcem 10:36
4. Rimljanom 5:3,4

kot kristjani vsaj vemo, da za to vedno obstaja dober razlog in da Bog deluje v našem življenju. Tudi takrat, ko ne moremo videti dobrega, ki bo prišlo iz vseh naših težav, se zavedamo, da nas le te učijo nove lekcije, ki nas bodo na koncu okrepile. To spoznanje nam pomaga pri prenašanju problemov in težav.

Nekateri se leta in leta borijo z boleznijo, ali pa delajo za težavne šefe ali pa morajo opravljati delo, katerega sovražijo. Nekaterim kristjanom se posmehujejo, jih kritizirajo ter so zavrtnjeni od drugih ali pa celo preganjani. Nekateri pa so popolnoma sami v svojih težavah, kar dodatno otežuje njihove že tako in tako težavne situacije.

Mogoče zares imamo veliko težav, toda mnogim, ki se nahajajo v zares težkih pogojih, naše življenje izgleda relativno lahko. Izzivi, s katerimi se soočamo, nas učijo večje potrpežljivosti, vztrajnosti in vere v Božje obljube. “Trpi z menoj kot dober vojak Kristusa Jezusa.”¹ Ne le en dan, en teden ali pa en mesec, temveč morda mnogo mesecev ali celo mnogo let.

Bog želi, da smo bolj potrpežljivi in vztrajni. *Biblija* pravi: “Blagor človeku, ki stanovitno prenaša preizkušnjo.”² “Kajti stanovitnost vam je potrebna, pa boste izpolnili Božjo voljo in tako dosegli, kar je obljubljeno.”³

“Pa ne samo to, ampak se celo ponašamo s stiskami, saj vemo, da stiska rodi potrpljenje, potrpljenje preizku-

Znašli ste se le pred človeško preizkušnjo, Bog pa je zvest in ne bo dopustil, da bi bili preizkušani čez svoje moči, ampak bo ob preizkušnji tudi omogočil izhod iz nje, da jo boste mogli prestati. – 1 Korinčanom 10:13

KO BI LAHKO VIDELI, KAJ NAM PRINAŠA JUTRI

Ko bi lahko videli, kaj nam prinaša jutri,
Kakor to vidi Bog;
Ko bi se temni oblaki razpršili
In bi tema izginila v trenutku;
Današnje žalosti se ne bi bali
In vsako nadlogo bi pozabili,
Ker mnoge radosti še čakajo,
Na tebe in mene.

Ko bi lahko vedeli, kaj nam prinaša jutri,
Kakor to ve Bog;
Zakaj nas najdražji zapuščajo
In morajo teči solze;
Bi vedeli, da tema vodi k svetlobi,
In da se bodo turobni dnevi kmalu razvedrili.
Nekega dne se bodo življenske krivice popravile,
Vera nam to pove.

Ko bi lahko videli, ko bi lahko vedeli,
Pogosto pravimo.
Toda Bog, v svoji milosti, skriva
Poti naše.
Ne moremo videti, kaj leži pred nami,
Zato se še bolj stisnemo k Njemu.
Do konca življenja nas bo vodil,
Le zaupaj in ubogaj.
—Norman J. Clayton (1903.–1992.)

ON DAJE VEČ MILOSTI

Ko je breme naše večje, je tudi milost Njegova večja,
Ko nam je delo težje, večjo moč nam daje On;
Ko je trpljenje naše večje, je tudi milost Njegova večja,
Ko so življenske težave večje, večji mir nam daje On.

Ko se izrčpamo
In nas izneveri moč pred koncem dneva,
Ko pridemo do konca samega sebe,
Oče naš Nebeški šele začenja dajati.

Ne boj se, da ne bo mogel zadovoljiti tvojih potreb,
Naš Bog nam z vsem srcem želi zaklad svoj dati,
Nasloni se na Očeta in v Njegovem naročju se odpočij,
In bo tebe in tvoje breme nosil.

Ljubezen Njegova je brezkončna, milost brezmejna,
Njegova moč je neskončen izvir,
Iz večnega božanskega bogastva v Jezusu,
On daje in daje in znova daje.
—Annie Johnson Flint (1866.–1932.) ■

šenost, preizkušnost upanje.”⁴

Včasih bodo težka obdobja dolga, včasih se bomo počutili grozno in slabo. Vendar, se ne smemo nasloniti na naše občutke, temveč se moramo trdno nasloniti na Božjo besedo in se držati dejstva, da nas On ljubi ter, da skrbi za nas, ne glede na to, kako se v tem trenutku počutimo. Tudi, ko se vse obrne proti nam ali pa, ko nam gre vse narobe, moramo še naprej verjeti, da bo dobro na koncu zmagalo in da bo Jezus vedno na koncu zmagovalec.

MARIA FONTAINE IN NJEN
MOŽ PETER AMSTERDAM STA
DIREKTORJA KRŠČANSKE
VERSE SKUPNOSTI FAMILY
INTERNATIONAL. ■

NAPISALA: MAG RAYNE

NADJO SEM SPOZNALA PRED SEDMIMI LETI, ko je ob desetih zvečer prišla v naš dom skupaj z eno od naših prijateljic. Njena koža je bila bledikasta, njene oči so bile udrte in prazne, njeni lasje, ki so bili nekoč očitno negovani, so bili zdaj krhki in žimnasti; njena oblčila, izraz na obrazu in govorica telesa so izdajali osebo, ki je izgubila vsako upanje v svojem življenju.

Skozi njeno pripoved sem izvedela, da so ji nekoč mnoge ženske v soseski zavidele. Bila je lepa, imela je dober družben položaj, trideset let je živela v skladnem zakonu in bila je "idealna"

mama dvema hčerkama. Živela je v veliki hiši in pogosto prirejala bankete in zabave za svoje prijatelje. Toda, zdaj je vse to bilo del preteklosti. Nadia je zdaj sedela v naši dnevni sobi in svojo prijateljico trdno držala za roko. Življenje se ji je obrnilo za 360 stopinj. Mož jo je zapustil in njuna skupna trgovina je bila na robu stečaja. Zamujala sta z odplačilom hipoteke za družinsko hišo in banka jima je grozila, da jo bo vzela.

Mož jo je celo poskušal razglasiti za duševno bolano osebo, da bi s tem pridobil popolno kontrolo nad njuno imovino in poslovanjem trgovine. Zaradi razpada zakonske zveze, se je zrušil njen celoten svet, kar se je negativno odražalo na njeno zdravje in pos-

ledica vsega tega je bil nedaven srčni napad. Situacijo je dodatno poslabšalo tudi dejstvo, da so ji mnogi prijatelji obrnili hrbet, s tem, da so postali kar naenkrat "zelo zaposleni in nedosegljivi".

Čeprav je odrasla v tradicionalni družini, ji Bog ni bil blizu, temveč nekje daleč proč. Zdaj pa je dojela, da ne bo mogla premagati sedanjo krizo brez Njega. Prva skupna molitev jo je spodbudila, zato se je na koncu našega pogovora odločila, da bo redno prisostvovala pri naših srečanjih učenja biblije.

V naslednjih mesecih se je njena vera v molitev okrepila do te mere, da je sama začela dobijati odgovore

1. Poglej Rimljanom 8:28

2. Psalm 42:6

Težavni časi so mi pomagali razumeti, da je življenje v vsakem pogledu pravzaprav neskončno lepo in bogato ter, da večina stvari o katerih skrbimo niso tako pomembne. —Karen von Blixen-Finecke (1885.–1962.)

V življenju se boste stalno soočali z Božje ustvarjenim priložnostim, ki se skrivajo v obliki problemov in izzivov. — Charles Udall

Ko to najmanj pričakujemo, nam življenje ponudi izziv, ki bo preizkusil naš pogum in pripravljenost za sprejetje sprememb. V takšnem trenutku se nima smisla pretvarjati, kot da se ni nič zgodilo ali pa reči, da nismo pripravljeni. Izziv ne bo čakal. Življenje se ne ozira nazaj. — Paulo Coelho (rojen 1947.)

Imeti izzive v življenju je neizbežno, biti poražen je stvar svobodne izbire. — Roger Crawford (rojen 1960.)

Večja prepreka pomeni večja čast v zmagi. — Molière (1622.–1673.)

“Klovnovska terapija mi je dala notranjo moč, poseben občutek ljubezni, katerega do takrat nisem poznala, izpolnitev, ki jo občutite, ko dajete od samega sebe. Neverjeten občutek je prinašati veselje nekemu, ki je žalosten in v stiski. — Nadia”

o svojih dvomih, žalostnih mislih in obupnih hrepenenjih. Napredek je bil počasen, ter so se slabi in dobri dnevi stalno izmenjavali. Zatem so sledila leta vzponov in padcev, vendar Nadia ni nikoli izgubila upanje, temveč je počasi in sigurno korakala naprej, proti duševnemu ozdravljenju in lepši prihodnosti.

Sčasoma se ji je vrnila volja do življenja in dela ter je ponovno začela skrbeti za svojo družino in dajati dober zgled svojima hčerkama. Medtem, ko so drugi smatrali, da se ji je pripetila tragedija, je ona na dogodke v svojem življenju gledala pozitivno in jih vzela za primer, kako lahko Bog vse spreobrne v našo korist.¹ Zavedala se je na-

mreč, da brez teh globokih duševnih kriz in uničenja njenega prejšnjega sveta, ne bi spoznala in v popolnosti razumela Božjo ljubezen ter ne bi našla resnični smisel svojega življenja. Zdaj je imela povsem drugačne prioritete. Zdaj je bil Jezus na prvem mestu v njenem življenju.

Njeni stanovanjski in finančni problemi še niso rešeni. Čeprav je minilo že sedem let, sodna bitka za njen dom še vedno traja. Nadia se preživlja iz majhne penzije in včasih se mora lotiti tudi manjših del. Kljub skromnim denarnim sredstvom, pogosto prostovoljno sodeluje v programih našega združenja in v klovnovski terapiji za otroke in odrasle.

Kar je najbolj pomembno, Nadia je danes dosti močnejša in se lažje sooča z živlenskimi težavami. Strah od izgube je izginil, ker se zaveda, da je On, ki jo je nosil skozi največje krize, ne bo nikoli zapustil. Kakor ptica, ki mirno gnezdi na Božji dlani, tudi Nadia zdaj gleda z višave na živlenske probleme, kateri več ne izgledajo nepremagljivi kakor nekoč. Kakor kralj David, tudi ona danes z nasmehom pravi: “Zakaj si potrta, moja duša, in se vznemirjaš v meni? Upaj v Boga, zakaj še ga bom hvalil, svojega rešitelja in svojega Boga.”²

MAG RAYNE JE VODITELJICA
PROSTOVOLJNEGA ZDRUŽENJA NA
HRVAŠKEM. ■

Drugačna vrsta gotovosti

NAPISALA: LILY NEVE

NIKOLI SE NE BODO VRNILI!

Spomnim se, kako sem se počutila, ko sem to končno dojela. Osamljena. Prestrašena. Negotova. Že vrsto let sem delala na projektih za zmanjšanje siromaštva v južni Aziji. Trudila sem se kolikor sem mogla, toda ni bilo vse odvisno od mene. Bila sem le majhen zobec v veliki mašini in s to vlogo sem bila zadovoljna. Delala sem z izkušenimi ljudmi in imela sem finančno podporo ter nisem imela razloga za kakršnokoli zaskrbljenost. Počutila sem se varnega.

Potem se je enega poletja vse spremenilo. Zaradi zdravstvenih težav in izobraževalnih načrtov za prihodnost svojih otrok, so bili moji sodelavci primorani spremeniti svoje načrte. Odselili so se in projekti so ostali v mojih rokah, seveda pod pogojem, da

sem jih sposobna še naprej opravljati.

Morala sem dobro preučiti novo situacijo in svojo prihodnost. Naslednjih nekaj mesecev mi ni bilo treba skrbeti o ničemer. Prijatelji so mi pustili dovolj finančnih sredstev za neovirano delo, toda kaj pa kasneje? Nisem imela niti najmanjšega pojma.

Približno ob istem času sem zbolela. Ne spomnim se, da sem bila kadarkoli tako zelo bolana. Primorana sem bila veliko počivati in nisem mogla jesti skoraj ničesar. Čeprav sem bila več ali manj nemočna, se nisem predala brezupu. To je bilo zelo čudno, toda bila sem tako zelo bolana, da sem komaj preživljala dneve in noči ter nisem imela niti kanček moči, da bi me skrbelo za karkoli. Medtem, ko sem ležala nemočna v svoji postelji, je vsemogočni Bog deloval za mene.

Sčasoma se ni nič pomembnega spremenilo. Ni mi manjkalo donatorjev, ki so pomagali s projekti, prav tako mi ni manjkalo dela, katerega je bilo vedno dovolj. Ko so se ena vrata zaprla, so se odprla druga. Gotovost mi je bila vedno pomembna, toda v tem času, ko so se dogajale vse te spremembe v mojem življenju, sem našla drugačno vrsto gotovosti in sreče. Na koncu sem prišla do zaključka, da bom nadaljevala s tem delom dokler bom lahko mogla, pravzaprav dokler mi bo Bog pri tem pomagal.

Življenje je nepredvidljivo in polno izzivov, vendar sem bolj srečna, kot sem bila kadarkoli prej. Verjamem, da lahko Bog vse reši sam. Zakaj ne bi v to verjela, po vsem tem, kar je storil zame?

LILY NEVE JE ČLANICA TFI V JUŽNI AZIJI. ■

OSAMLJENA GOSKA

NAPISALA: JANET BARNES

JEZERO POLEG MOJE HIŠE JE MIRNO in popolno mesto za razmišljanje. Nekega dne, ko sem preživljala posebno težavno razdobje v mojem življenju, sem sedela na pomolu in brala knjigo. Bila sem osamljena in potrebovala sem odgovore ali vsaj nekakšen znak, da je Bog z menoj, nekakšno zagotovilo, da me ni zapustil. Toda, zdelo se mi je, da se nič ne dogaja, in čez nekaj časa sem se razočarana začela vračati nazaj proti hiši.

Iznenada sem zaslišala glasno gaganje in zagledala gosko, ki je letela nizko nad vodo ter mahala s krili in zatem graciozno pristala na mirni površini jezera.

Čudno, sem pomislila, čudno, da je sama. Goske navadno letijo v jatah. Opazovala sem jo. Kot, da jo je nekaj prestrašilo ter je nenadoma začela plavati še hitreje. Spet je začela vze-

mirjeno gagati. Stala sem tam še nekaj minut in jo gledala, potem pa sem, še vedno globoko zamišljena, nadaljevala z hojo po svoji poti.

Na poti domov sem šla čez most, pod katerim je tekkel potok, ki se je izlival v jezero. Na moje presenečenje, sem zagledala pet drugih gosk, ki so se skrivale v grmičju. Izgleda, da je osamljena goska pripadala temu majhnemu jatu, vendar se je za kratek čas odcepila od njega in se preizkušala v solo karieri. Zanimalo me je, kaj bodo storile te druge goske.

Nenadoma so se vse obrnile proti svoji prijateljici in začele gagati na ves glas ter iztegovati svoje ozke vratove. S tem klicom spodbude, so vse poletele, da potolažijo tavajočo prijateljico. Pristale so ob njej in njihovo gaganje je postalo bolj nežno.

Ta prizor je naredil vtis name in

takoj mi je postalo jasno zakaj. Nisem mogla namreč videti vsakodnevno Božjo skrb in tolažbo, kakor osamljena goska ni mogla videti drugih, ki so se skrivale za zavojem ter bile pripravljene priskočiti na pomoč.

Zakaj se čudim, če me Bog ne reši takoj, ko zapadem v težave? Mogoče čaka, dokler se ne naučim svoje lekcije ali pa dojamem, kje sem naredila napako. Zdaj vem, da je On vedno poleg mene in vedno bdi nad menoj, ne glede na to, če to začutim ali pa ne. Ko Ga pokličem na pomoč, se vedno odzove.

JANET BARNES JE ZADNJIH 25 LET SVOJEGA ŽIVLJENJA DELOVALA KOT PROSTOVOLJNA VZGOJITELJICA IN MISIJONARKA. TRENUTNO ŽIVI V ZDA, KJER REDNO SODELUJE V DOBRODELNEM IN SOCIALNEM DELU. ■

GLOBILJI NAMEN

NAPISALA: BONITA HELE

V OTROŠTVU SEM BILA OSAMLJENA, zaprta vase in nikoli nisem imela bližnjega prijatelja. Hotela sem spoznati osebo, s katero bi lahko delila vse in katera bi mi zaupala svoje najgloblje občutke in skrivnosti. Želela sem si prijateljstvo, v katerem bi bila sprejeta in razumljena, v katerem se mi ne bi bilo treba pretvarjati, v katerem bi lahko bila "jaz", toda sčasoma sem se začela spraševati, ali takšno prijateljstvo obstaja le v knjigah.

S štirinajstimi leti sem spoznala Stephanie. Od prvega dne se mi je zdelo, da jo poznam celo svoje živ-

ljenje. Zaupali sva ena drugi in z njo sem se imela zelo lepo ter sploh nisem čutila običajno nelagodje.

Zanimale sta nas iste stvari in vedno sva se strinjale. Najini družini sta se šalili, da imava skupne možgane, ker sva pogosto dokončevale stavke ena drugi.

Potem sem se odločila slediti svojemu srcu in se priključiti misijonarski dejavnosti v drugi državi. Vedela sem, da bom zelo pogrešala Stephanie. Vendar, sem tudi vedela, da bova ostale v kontaktu, ker se konec koncev takšna prijateljica ne sreča vsak dan. Pisale sva si več pisem. Za rojstni dan

mi je poslala sliko, na kateri sta bila dva volka in orel ter dolgo pismo, v katerem mi je napisala, kaj vse se dogaja z njo ter tudi svoje načrte za prihodnost.

Nikoli več nisem prejela pismo od nje.

Čez teden dni je namesto novega pisma pozvonil telefon. V Stephanie se je zaletel kamion, ko se je s svojim fantom vozila s kolesom po planinski poti. Umrla je le nekaj ur po nesreči.

Ostala sem brez besed. Zameglilo se mi je pred očmi. Nisem mogla dihati in zrušila sem se na bližnji stol.

V SPREMSTVU ANGELA

“Revež je umrl, in angeli so ga odnesli v Abrahamovo naročje.”

– Luka 16:22

Nič ni napisano o pogrebu tega reveža, toda če je sploh zgodil, je to bil zelo skromen pogreb. Svet ni počastil reveža, ter mu ni ponudil krsto in rože, vendar prišli so angeli in ga pospremili v večno slavo.

Bodite pozorni na to, da prav tako ni napisano, kaj se je zgodilo z njegovim telesom, kajti ta človek ni bil več v tistem starem, obrabljenem telesu. V trenutku se je znašel v večnem kraljestvu. V tem trenutku, ko so njegovo telo spustili v zemljo, je revež (pravzaprav njegov resnični “jaz”) šel v nebesa. Tam ga vidimo, toda ni več navaden revež, temveč človek, ki uživa v večnih blagoslovih.

In še nekaj. Bojimo se smrti. Zdi se, da smrt pomeni konec našega obstoja. Pravzaprav, za nas kristjane je smrt le del življenja, doživljaj, ki ga ne razumemo, temu pa sledi večna slava.

V enem trenutku ta revež leži pred vrati bogataševe hiše ter trpi, preziran in lačen. V naslednjem trenutku se z njim dogaja nekaj čudnega, zmeden je in nič mu ni jasno. Zatem se zbudi in vidi, da leta obkrožen z angeli. Vstopa v nebeško mesto, v katerem bo večno živel z Gospodom. Njegovo življenje se nadaljuje.

– James Rupert Miller (1840.-1912.) ■

Neustavljivo sem jokala. *Kako je mogoče, da je umrla? Zakaj Stephanie?* Bila je tako mlada. Imela je veliko sanj in z vsem srcem je hotela polepšati svet. Bila je predestinirana za pomembne stvari. Hotela se je poročiti ter imeti otroke in bila je moja najboljša prijateljica. Med ihtenjem, ki je izviralo iz globine moje duše, tako da se mi je zdelo, da mi bo srce razpadlo, sem vprašala Boga: “Zakaj?”

Iznenada sem nekaj začutila... nekaj več od misli, nekaj več od občutka. Globoko žalost in obup je nankrat zamenjal občutek vedrosti in radosti.

Potem sem slišala stavek. *Ko bi ti le vedela, kako je tukaj!* Občutila sem, da Stephanie sedi poleg mene. Vse to je trajalo samo trenutek, vendar je tudi to zadostovalo. Vedela sem, da me je hotela potolažiti in mi povedati, da je z njo vse v redu. Vedela sem, da je ona na boljšem mestu, na čudovitem mestu, polnem svetlobe in življenja, lepšem od vsega, kar sem si lahko predstavljala. Vedela sem, da se bova znova srečale.

Čutila sem nepozabno prepričanje, da ima vsako življenje globlji namen, kot bom to kadarkoli razumela. Življenje moje najboljše prijateljice

je imelo čudovit namen, kakor tudi njena smrt. Čeprav to sedaj ne morem razumeti, verjamem, da bom razumela nekega dne.

Tisti dan bo vsaka solza, ki je stekla iz naših oči, izbrisana. Tisti dan bomo končno srečali Jezusa na štiri oči. Tisti dan se bomo ponovno združili s tistimi, katere smo ljubili in katere smo za nekaj časa izgubili. Tisti dan bo trajal večno.

SVOBODNA PISATELJICA IN UREDNICA BONITA HELE ŽIVI IN DELA V ZDA. BONITA JE ČLANICA FAMILY INTERNATIONAL. ■

Jezus ji je rekel: "Jaz sem vstajenje in življenje: kdor vame veruje, bo živel, tudi če umre; in vsakdo, ki živi in vame veruje, vekomaj ne bo umrl." – Janez 11:25,26

Tišina

NAPISAL: PHILLIP LYNCH

V ZADNJEM ČASU SEM IMEL DOSTI OPRAVKA S SMRTJO. Moj tast je umrl mesec dni pred svojim devetindevetdesetim rojstnim dnevom. Žena in jaz sva, skupaj z njenim bratom, živela z njim zadnjih pet mesecev. Tast je bil dober človek in želel je dočakati sto let starosti, toda na žalost, mu njegovo telo ni moglo izpolniti to željo.

Danes sem slišal, da je umrl eden od mojih sorodnikov. Nisva si bila posebno blizu, vendar sem se zamislil nad dejstvom, da nas je za vedno zapustil nekdo, ki sem ga poznal.

1. Poglej Luka 23:43

2. Poglej 1 Peter 3:19

3. Poglej 2 Korinčanom 12:2-4

4. Poglej Luka 16:20-22

5. Poglej Galačanom 5:22,23

To je čuden in neobičajen občutek. Svet je izgubil dva glasova, ki sta edinstvena in življenje se je spremenilo. Svet, vsaj moj svet, nikoli več ne bo isti.

Biblija ne pripoveduje veliko o tem, kaj se zgodi s tistimi, ki umrejo. Jezus je po smrti odšel v Raj.¹ Prav tako je napisano, da je obiskal duhove v zaporu,² toda, to ne pomeni, da sta Raj in ta "zapor" eno in isto mesto. Pavel je rekel, da je poznal človeka (mnogi smatrajo, da je govoril o samem sebi), ki je obiskal Raj, mesto, katero je tudi poimenoval tretja nebesa. Dogodek, ki je bil tako globok, da ni bil prepričan, ali se mu je to zares pripetilo ali pa je to bilo le duhovno doživetje.³ V eni od svojih parabol je Jezus pripovedoval o reve-

žu Lazarju, ki so ga po smrti odnesli v „Abrahamovo naročje“.⁴

Jezus je obljubil, da bodo tisti, ki verjamejo v Njega, imeli večno življenje. Če poznamo Božji značaj in vemo, da so ljubezen, radost, mir, potrpežljivost, ljubeznivost, dobrota in nežnost bistvo Njegovega Duha, menim, da smo lahko prepričani, da bo življenje po smrti v Njegovi prisotnosti čudovita izkušnja.⁵

Fizično življenje ima svoj začetek in konec. Normalno je, da se veselimo zaradi rojstva in žalujemo zaradi smrti. V moji duši je zdaj tišina, vendar se zavedam, da to ni konec zgodbe.

ROMANOPISEC, KOMENTATOR IN
ESKATOLOG PHILLIP LYNCH ŽIVI V
ATLANTSKI KANADI. ■

LIZA

NAPISAL: REUBEN RUCHEVSKY

LIZA JE BILA MAMINA NAJBOLJŠA PRIJATELJICA. Srečal sem jo v teniškem klubu, v katerem sem delal po šoli in čez vikend. Vedno sva se pogovarjala, kot da sem bil njen vrstnik in to mi je bilo zelo všeč.

Na koncu šestdesetih let prejšnjega stoletja, sem se spremenil iz konservativnega, sramežljivega fanta v hipija, ki je intenzivno iskal resnico. V iskanju resnice in smisla življenja, sem se odločil obiskati vse tiste, ki so name pozitivno vplivali. Liza je, seveda, spadala v to skupino. Ko sem nenajavljen potrkal na njena vrata, sta Liza in njen mož "Veliki John" ostala brez besed. Brez predsodkov sta sprejela v svoj dom neurejenega znanca iz preteklosti. Prisluhnila sta mojim neobičajnim idejam in teorijam. Če sta zavijala z očmi in pomеžniknila drug drugemu, tega nisem opazil.

Hvala Bogu, kmalu sem našel to,

kar sem iskal. Prijatelj mi je povedal, da je sprejel Jezusa kot svojega osebnega Rešitelja in tudi jaz sem Ga sprejel. Sčasoma sem se odločil, da se priključim misijonarjem, ki so delali z mladostniki v Avstraliji in na Novi Zelandiji. Medtem sem slišal, da je Liza zbolela od Parkinsonove bolezni in, da ne bo več dolgo žive-la. Z mojo mamo sva se odločila, da jo obiščeva.

V bolnišnici sva srečala tudi njene-ga moža, ki je prav tako prišel k Lizi na obisk. Ležala je na bolnišnični postelji in prisluhnila temu, kaj se mi je pripetilo, odkar smo se zadnjič srečali. Ni se mogla načuditi, da se je nekdo lahko tako zelo spremenil v tako kratkem času – od prijaznega fanta do ekscentričnega hipija, pa vse do krščanskega prostovoljca, ki bo kmalu odšel v tujino.

Ko se je začela utrujati, sem vedel, da moramo iti. Predlagal sem, da mo-

limo skupaj in po daljšem premoru je pristala na to. Pokleknil sem poleg njene postelje in jo prijel za roko. Zaprli smo oči in takrat sem začutil, da sta se nam pridružila moja mama in Veliki John. Vsi so ponovili za menoj enostavno molitev in sprejeli Jezusa v svoje srce.

Liza je živela še nekaj mesecev in v tem času je vneto brala *Biblijo*. Bila je priznana umetnica, polna radosti in vere ter je slikala vse do konca svojega življenja. Z iztržkom od njenih zadnjih slik je pomagala ustanoviti prostovoljno združenje na Novi Zelandiji, ki deluje še do današnjega dne.

Nebesa so mesto naseljeno z ljudmi, katere tamkaj povabite vi. Liza, nestrpno čakam, da se spet srečava!

REUBEN RUCHEVSKY ŽIVI V AZIJI
IN ŠE VEDNO NEUMORNO DELI
POVABILA ZA NEBESA. ■

KAJ SLEDI?

Umreti pomeni stopiti na tiho in mirno obalo,
Kjer se valovi nikoli ne lomijo,
Kjer nevihte nikoli ne besnijo;
Kjer dotik prijatelja pravi: končano je.
—*Sir Samuel Garth (1661.–1719.)*

V nebesih bom spet lahko slišal.
—*Zadnje besede Ludwiga van Beethovena (1770.–1827.)*

Vsa metafizika me ne more prisiliti niti za sekundo, da podvomim v večnost duše in obstoj Boga. To čutim, verjamem, želim in upam ter bom branil to stališče do poslednjih zdihljajev.
—*Jean-Jacques Rousseau (1712.–1778.)*

Karkoli je v nas, kar čuti, misli, želi in nam daje življenje, to mora biti nardnaravno, nebeško, božansko in kot takšno tudi večno.
—*Aristotel (384.–322. pr. n. št.)*

Nemogoče je, da bi tako naraven, neizogiben in univerzalen dogodek kot je smrt, ki je ustvarjena od Boga, zadajala zlo človeštvu.
—*Jonathan Swift (1557.–1745.)*

Vzemimo v obzir, dragi moji, kako nam Gospod stalno prikazuje, da bo prišlo do vstajenja od mrtvih in kako je Bog najprej oživel našega Gospoda Jezusa Kristusa. Razmislimo za trenutek o vstajenju, ki se vsak letni čas zgodi pred našimi očmi. Dan in noč nam označujata vstajenje. Noč gre na počitek in pojavi se dan ter zatem ponovno odide in pride noč. Poglejmo plove zemlje. Seme se seje. Vrže se v zemljo, suho in golo, ter sčasoma izgine. Potem pa iz ničesar, v novi obliki, Gospod oživi seme in iz tega edinega semena se obrodi sad.
—*Sveti Klement Rimski (datum smrti: okoli 98.)*

Predstavljamo si smrt kot uničenje; bolje je, da si predstavljamo sliko Kristusa, ki prihaja, da nas reši. Razmišljamo o smrti kot koncu; bolje je, da razmišljamo o življenju in o novem začetku. Razmišljamo o izgubi; bolje je, da razmišljamo o dobitku. Razmišljamo o slovesu; bolje je, da razmišljamo o srečanju. Razmišljamo o odhodu; bolje je, da razmišljamo o prihodu. Medtem, ko glas smrti šepeeta: "Moraš zapustiti zemljo," poslušajte Kristusa, ki nam pravi: "Ti le prihajaš k Meni!"
—*Norman Macleod (1812.–1872.)*

Zemlja je dežela mrtvih. Razširimo svoja obzorja. Nebesa so dežela živih.
—*Škof George Horne (1730.–1792.)*

Če je Bog ustvaril ta čudovit svet, v katerem prevladujeta greh in smrt, kako neprimerljivo lepša morajo biti nebesa.
—*James Montgomery (1771.–1854.)* ■

Being There

TIHI TRENUTKI

NAPISALA: ABI MAY

ON NAS TOLAŽI V VSAKI NAŠI STISKI, tako da moremo mi tolažiti tiste, ki so v kakršni koli stiski, in sicer s tolažbo, s kakršno nas same tolaži Bog. – 2 Korinčanom 1:4

Ko se naši bližnji preselijo na drugo stran sveta in prekinajo kontakt z nami, jih pogrešamo. Nestrpno pričakujemo novice in občutimo bolečino zaradi izgube. Kaj šele reči o dragi osebi, ki se preseli iz tega sveta? Tudi če verjamemo v posmrtno življenje, občutimo, da naš svet ne bo nikoli več isti in s tem občutkom je težko živeti.

Mogoče imate tudi vi prijatelja ali kolega, ki se je zaradi izgube ljubljene

osebe začasno umaknil iz vsakodnevnega življenja, da bi se lahko spominjal svoje drage osebe, zbiral fotografije, napisal spomine itn. Solze so nedvomno del tega potovanja. Jokati je človeško. Tudi Jezus je jokal.¹ Vse to je del procesa žalovanja.

Ob rekah... tam smo sedeli in jokali, ko smo se spominjali... Na vrbe v njegovi sredi smo obesili svoje citre. – Psalm 137:1,2

Čas žalovanja.² Čeprav so njihove "citre" – pesmi vere in radosti – začasno utihnile, upajmo, da niso popolnoma prenehale. "Zvečer se naseli jokanje, proti jutru pa pride vriskanje."³

Torej, kdaj bo žalujoča oseba našla moč, da se ponovno sooči z življenjem ter, da znova vzame svoje citre in zapoje pesem vere in radosti? Vsaka oseba ob svojem času. Bolj čvrsto je bilo razmerje, bolj bo žalovanje zara-

di izgube večje. Nenadna smrt se še posebej težko preboli. Med najbolj težkimi izgubami se navaja smrt otroka in mnogi pravijo, da je to najbolj travmatično doživetje, ki lahko nekoga doleti. Potrebno je dosti časa, da se preboli takšna izguba.

Naj nam Bog pomaga, da bomo nežni in obzirni do tistih, ki gredo skozi proces žalovanja. Pokažite solidarnost, ponudite tolažilno besedo, pokličite jih po telefonu, povabite jih na posebno kosilo. Dajte jim podporo s tem, da se spomnite lepih stvari in dogodkov, ki ste doživeli z osebo, ki ni več z njimi, prisluhnite jim. Bodite z vašimi prijatelji, tako kot je Bog vedno z nami.⁴

ABI MAY JE AVTORICA KNJIGE *VALLEY JOURNAL*, KI JE NAMENJENA VSEM TISTIM, KI ŽALUJEJO ZA SVOJIMI NAJDRAŽJIMI. ■

1. Poglej Janez 11:35

2. Poglej Pridigar 3:4

3. Psalm 30:6

4. Poglej Hebrejcem 13:5

OD JEZUSA, Z LJUBEZNIJO!

Posebno mesto

Ko sem bil na Zemlji, sem rekel svojim učencem, da grem pripraviti mesto za njih, da bomo nekega dne lahko skupaj za vedno.¹ To mesto je za vsakega, ki me je sprejel v svoje srce in življenje, tako da sem si želel, da bo to najlepše mesto vseh časov in, da bo popolno v vsakem pogledu. Vse je prelepo in brezhibno zgrajeno, tako da se boste počutili udobno kot doma in uživali v lepotah svojega nebeškega doma.

Če si me sprejel/a kot svojega Rešitelja, potem si tudi ti postal/a eden od mojih posebnih prijateljev, tako da vse to pripada tudi tebi. Rezerviral sem mesto v nebesih samo za tebe osebno, mesto, kjer bodo vse tvoje solze obrisane, žalost in nadloge pozabljene, mesto, kjer boš popolnoma srečen/na.² To mesto te čaka, ko se tvoje zemeljsko življenje konča. Komaj že čakam, da ti pokažem vse, kar sem pripravil zate in, da vidim izraz na tvojem obrazu, ko ti vse to prikažem.

Mogoče misliš, da tega mesta ne zaslužiš, vendar vedi, da te ljubim bolj, kot boš to kadarkoli razumel in, da ti želim podariti vse te stvari. Ne poklanjaš darilo nekomu, zaradi tega, kar ta oseba lahko stori zate ali pa zato, ker si to zasluži. Poklanjaš darilo zato, ker ljubiš in prav tak občutek imam Jaz do tebe.

---

1. Poglej Janez 14:2,3

2. Poglej Razodetje 21, 22